

HỒI 32

Ẩn Nhân Môn

- Tuy tất cả đều che kín chân diện nhưng qua dáng dấp, nhất là qua một vài sắc phục quá ư đặc trưng, đối với chúng ta, ai cũng có thể nhận ra nhau. Vậy thì cần gì phải làm ra vẻ thần bí, cứ lộ diện luôn chẳng phải hay hơn sao?

Có chín nhân vật đang ngồi thành hai dãy, mỗi dãy bốn người, vị chi là tám, trừ một người đang ngồi ở thượng vị!

Nhân vật ở thượng vị lập tức đưa mắt nhìn người vừa phát thoại, đó là người ngồi ở hàng cuối, dãy bên tả.

- Tiểu bất nhân ắt loạn đại mưu, đó là nguyên nhân khiến tất cả chúng ta đều tán thành dùng hai chữ Ẩn Nhân thay cho bất kỳ danh xưng nào khác!

Nhân vật ở hàng cuối đó chợt phát ra tiếng cười khẩy:

- Ẩn Nhân? Hừ! Còn Ẩn Nhân đến bao giờ nữa đây? Người của các môn bang phái không nhiều thì ít đều bị Thần Bí Cung lần lượt mua chuộc, mê hoặc, dẫn dụ hoặc bắt giữ! Đã đánh thì phải cho ra đánh, phải khẩn trương truy tìm Tổng Đàn Thần Bí Cung, phải dốc toàn lực tiêu trừ. Đêm dài lắm mộng, chậm một ngày, nguyên khí của các môn bang phái phải giảm thiểu một phần! Cứ lần lựa mãi, Ẩn Nhân mãi, uy tín của địch tăng còn nhuệ khí của chúng ta dần dần cạn kiệt!

Nhân vật ở thượng vị xua tay:

- Không sai. Đánh thì phải cho ra đánh nhưng là đánh đúng chỗ, đúng thời điểm. Ẩn Nhân Môn không thể mạo hiểm nếu chưa am hiểu định tình, chưa truy tìm được Tổng Đàn Thần Bí Cung!

Nhân vật nọ bật cười:

- Đó là nguồn do khiến chúng ta càng nên lộ diện! Có lộ diện, có công khai tuyên chiến cùng Thần Bí Cung thì khi giao chiến xong, giả như Thần Bí Cung thảm bại, tất chúng phải chạy về hang ổ truy tìm Tổng Đàn của chúng nhanh bằng!

Chợt một thanh âm khàn khàn vang lên, nghe rõ đó chính là thanh âm đã được phần nào biến đổi, và vị trí phát thoại là ở hàng thứ hai bên tả:

- Giả như chúng không bại?

Nhân vật nọ ngắt lời:

- Chưa chiến đã bại, đó chính là lý do khiến Khả Thế Phương này bao lâu nay dù có nghe đến Ấn Nhân Môn nhưng vẫn không quan tâm! Tại sao lại quá đề cao Thần Bí Cung như vậy?

Nhân vật nọ nói đến đây liền đứng lên, vừa vút bỏ túi lụa trùm đầu, để lộ diện mạo thật là Bang chủ Tỏa Long Bang, Khả Thế Phương vừa tiếp tục nói:

- Chúng có Thất Sát, ta có Thất Phái. Đó là chưa kể Nhị Sát Quan chủ Cổ Thạch Quan đã chết từ lâu, thêm Tứ Sát vừa thảm tử, vậy là chúng ta hơn hai. Thần Bí Cung còn có võ lâm Tứ Hữu nhưng đã chết hai còn hai, chúng ta lại có Nhị Đại Bang để đối phó! Hai trội hơn của chúng ta lúc này sẽ cố giao đấu cầm chừng với Cung chủ Thần Bí Cung, phần thắng sẽ thuộc về chúng ta!

Nhân vật ngồi ở hàng đầu dãy bên hữu chợt chép miệng:

- Đâu dễ như Bang chủ nghĩ! Ngoài võ học quá ư cao minh của Cung chủ Thần Bí Cung mà ai ai cũng một đôi lần mục kích, chuyện sẽ như thế nào nếu đối phương bất ngờ dùng độc? Đó là chưa kể ở các phái quả nhiên đã có một vài phần tử bị Thần Bí Cung mua chuộc dẫn dụ như lúc này tây Bang chủ đề cập!

Nhân vật ở thượng vị chợt háng giọng:

- Sao Khả Bang chủ quá nôn nóng? Chẳng phải lúc gặp Bang chủ, mỗ đã giải thích cả rồi sao? Bang chủ sao không Ấn Nhân như đã tán đồng lúc chấp thuận liên minh?

Khả Thế Phương bồn chồn đi qua đi lại:

- Gia Cát lão huynh chớ vội trách mỗ! Tuy mỗ có tán đồng nhưng càng nghĩ mỗ càng cảm thấy bất ổn!

Nhân vật ở thượng vị chợt bật cười. Đoạn, vừa tự lột bỏ túi vải trùm đầu, để lộ diện mạo của Bang chủ Cái Bang Gia Cát Vân, vừa bảo:

- Bất ổn như thế nào?

Lập tức có tiếng người phản đối:

- Sao Gia Cát Bang chủ cũng lộ diện? Điều này sai với chủ trương của chúng ta lúc lập Ấn Nhân Môn.

Khả Thế Phương dùng nắm tay này đấm vào lòng bàn tay kia:

- Đó chính là chỗ bất ổn của Ấn Nhân Môn. Thần bí phải cho ra thần bí, phải như Thần Bí Cung vậy! Đâu như chúng ta, ngoài mặt thì làm ra vẻ thần bí

nhưng kỳ thực chúng ta vẫn ngấm ngấm nhận ra nhau! Chi bằng cứ lộ diện cho rồi! Ai là nội gián của Thần Bí Cung, ai tư thông với Thần Bí Cung, chỉ cần nhìn qua sắc diện, cử chỉ là đủ hiểu! Chứ cứ như thế này, mỗi nói thật, Ẩn Nhân Môn cho đến giờ vẫn còn tồn tại quả là điều khó hiểu!

Nhân vật vừa lên tiếng phản đối lại nói tiếp:

- Không có gì khó hiểu! Ẩn Nhân Môn vẫn tồn tại, cho dù thời gian qua luôn bị Thần Bí Cung không cách này cũng cách khác làm cho suy yếu, đó là nhờ vào việc mà Khả Bang chủ cho rằng là thần bí mà không ra thần bí! Càng hư hư thực thực càng khiến cho Thần Bí Cung khó có thể lần ra!

Khả Thế Phương cười lạt:

- Có khó chẳng là khó về phần chúng ta. Ai là nội gián, chính là thái độ hư hư thực thực này đã gây khó khăn cho chúng ta trong việc phát hiện. Tương tự, địa điểm mà chư vị chọn hôm nay, ai dám bảo sẽ giấu được Thần Bí Cung? Chỉ cần trong chúng ta thực sự có kẻ tư thông với Thần Bí Cung, vì chúng ta hư hư thực thực tuy thần bí nhưng không hoàn toàn thần bí, đã quá đủ cho Thần Bí Cung được thông tin đầy đủ về địa điểm này!

Nhân vật nọ càng thêm phản bác:

- Trước giờ chưa từng xảy ra chuyện này, giả như lần này bị xảy ra do Khả Bang chủ hôm nay là lần đầu tiên tham dự, có thể hiểu thông tin bị tiết lộ là ở ai?

Khả Thế Phương phùng phùng lửa giận:

- Nếu chưa gì Khả mỗ đã bị nghi ngờ, Gia Cát lão huynh, Khả mỗ tuy được Gia Cát Lão huynh dùng lời lẽ hùng hồn thuyết phục nhưng xem ra sự hiện diện của mỗ không đem lại kết quả tốt như Gia Cát lão huynh mong muốn. Vậy thì...

Bang chủ Cái Bang chột đưa tay ngăn lại:

- Khả Bang chủ xin chớ nóng vội, chuyện vẫn chưa xảy ra kia mà. Vả lại, cho dù có, đâu phải ai ai cũng nghi ngờ Khả Bang chủ? Huống chi, có thể nói, mỗ hoàn toàn tán đồng những luận cứ của Bang chủ! Mỗ cũng cảm thấy bất ổn khi gần đây người của Ẩn Nhân Môn dù đi đâu ở đâu, lần nào cũng như lần nào, đều bị Thần Bí Cung phát hiện! Đã đến lúc Ẩn Nhân Môn thay đổi cung cách hành sự!

Nhân vật nọ chột gay gắt:

- Không được! Nếu thay đổi cung cách, Thất Phái sẽ trở về là Thất Phái, ba chữ Ẩn Nhân Môn tự dừng sẽ biến thành vô nghĩa!

Bang chủ Cái Bang trầm giọng:

- Mỗ muốn nói, đã đến lúc chúng ta công khai tuyên chiến với Thần Bí Cung! Chúng ta Ẩn Nhẫn đủ rồi. Còn Ẩn Nhẫn nữa chỉ có lợi cho Thần Bí Cung nên Thần Bí Cung cứ lần lượt ra tay sát hại từng tốp nhỏ Ẩn Nhẫn Môn mỗi khi có việc phải xuất hiện! Chưa hết, khi đã công khai lộ diện, công khai tuyên chiến, các phái vậy là có cơ hội biểu lộ quyết tâm? Và phái nào vì lý do gì đó không tận lực giao chiến, tự phái đó đã để lộ thái độ thiếu thành ý! Nếu chư vị cho lời của mỗ là đúng...

Bang chủ Cái Bang đưa mắt nhìn quanh:

- ...Rằng chúng ta không cần ẩn nhẫn nữa, xin hãy như mỗ, như Khả Bang chủ, cùng xuất đầu lộ diện!

Bảy đôi mắt còn lại đều nhìn vào nhau, dò xét lẫn nhau.

Sau đó, chính nhân vật từng phản bác lại là người lật bỏ túi vải trùm đầu trước:

- Nga My phái luôn có thành ý! Bần ni không muốn bị ai khác nghi ngờ!

Chưởng môn Nga Mi phái nếu đã như thế, sáu nhân vật còn lại đành phải làm theo:

- Hoa Sơn phái cũng luôn có thành ý, muốn Thần Bí Cung phải bị diệt!

- Tuyết Sơn Phái cũng vậy!

- Võ Đang phái tán thành!

Nhân vật còn lại chợt lộ vẻ ngập ngừng:

- Bần tăng... bần tăng...

Chưởng môn Hoa Sơn phái bỗng tỏ ra nóng nảy:

- Mọi người đều đã lộ diện, Đại sư là Chí Nhân, ai cũng biết rồi, còn ngập ngừng gì nữa?

Chí Nhân Đại sư sau cùng phải lộ diện:

- Tệ sư huynh Chí Thiện nếu biết chuyện này...

Chưởng môn Hoa Sơn phái xua tay, trấn an:

- Phương trượng Thiếu Lâm phái dù có biết cũng không hề gì. Vì không lẽ một người như Chí Thiện lại đang tâm đứng về phe Thần Bí Cung, đẩy Thiếu Lâm phái vào chỗ diệt vong?

Bang chủ Cái Bang vụt hỏi:

- Sao chưa gì chưởng môn đã đề quyết Chí Thiện đứng về phe Thần Bí Cung?

Chưởng môn Hoa Sơn phái cau mặt:

- Mỗ đâu đã đề quyết. Nhưng dầu sao mỗ cũng có quyền nghi ngờ! Vì ở các phái, hầu hết đều do chưởng môn nhân chủ xướng việc thành lập Ấn Nhân Môn, sao Thiếu Lâm phái lại không do Chí Thiện?

Bang chủ Cái Bang lại hỏi:

- Dưới Chí Thiện, ở Thiếu Lâm phái có ít nhất là sáu sư đệ đứng hàng chữ Chí! Chưởng môn có thể đoán ra đó là Chí Nhân, phải chăng chưởng môn có tài tiên đoán?

Chưởng môn Hoa Sơn phái vặc lại:

- Dường như Bang chủ tỏ ý nghi ngờ nữa?

Bang chủ Cái Bang đáp nhẹ:

- Đối với mỗ thì không, nhưng đối với một nhân vật khác thì rất có thể!

Chưởng môn Hoa Sơn phái thản nhiên:

- Là ai? Khả Bang chủ chẳng?

Khả Thế Phương lắc đầu:

- Mỗ ư? Người lần đầu tham dự như mỗ nào có tư cách nghi ngờ?

Chưởng môn Hoa Sơn Phái nhìn Bang chủ Cái Bang:

- Vậy thì ai?

- Cẩm Phong! Di tử của Cẩm Minh chủ!

Chưởng môn Hoa Sơn phái phì cười:

- Tiểu tử đó ư? Chẳng phải y đã chết rồi sao?

Bang chủ Cái Bang vờ kinh ngạc:

- Y chết rồi ư? Lúc nào? Sao chưởng môn biết? Vậy thì tiếc quá! Vì khi có chủ trương lộ diện! Đương nhiên mỗ có nghĩ đến y! Nếu có y hỗ trợ, chí ít cũng làm cho Cung chủ Thần Bí Cung phần nào nao núng!

Hầu hết các vị chưởng môn đều kêu:

- Y đâu thể hỗ trợ chúng ta?

- Phải! Cái chết của phụ thân y, Cẩm Hải, ít nhiều cũng liên quan đến các phái! Y không hận chúng ta, không tìm chúng ta để báo thù là may mắn lắm rồi, đâu có chuyện y chấp nhận hỗ trợ chúng ta?

Chưởng môn Nga My phái chợt thở dài:

- Dù y có muốn hỗ trợ cũng đã muộn. Nếu y thật sự đã chết như lời Trầm chưởng môn vừa cho hay!

Chưởng môn Hoa Sơn phái họ Trầm chợt bối rối:

- Mỗ biết tiểu tử chết chẳng qua là nhờ nghe lời đồn đại! Còn sự thật như thế nào...

Bang chủ Cái Bang ngắt lời:

- Chưởng môn nghe ai đồn đại? Nếu là tin đồn thất thiệt do Trần Bí Cung cố tình tung ra thì sao?

Trầm chưởng môn nhún vai:

- Mỗ đâu thể biết đó là tin đồn thất thiệt hay không. Nhưng cứ như mọi người vừa nói, tiểu tử đâu dễ đứng chung hàng ngũ với chúng ta?

Bang chủ Cái Bang lại trầm giọng:

- Có đấy! Mỗ đã tiếp xúc với y và được nghe y nói, đối với y chuyện ân oán cần phải phân minh! Vì y từng nghĩ...

Diệt tình sư thái tái mặt:

- Bang chủ đã tiếp xúc với y? Y nghĩ như thế nào?

Bang chủ Cái Bang thở dài:

- Y bảo, cho dù hầu hết chúng ta ai ai cũng có điều gì đó dẫn đến phải đối với thân phụ y, nhưng không phải tất cả đều vì thế mà về hòa với nhau, lập mưu làm hại thân phụ y!

Diệt Tình sư thái thẳng thốt:

- Y nghĩ như thế thật sao? Nếu vậy, y thật đúng như phụ thân y độ nào, luôn độ lượng, luôn khoan dung. Thật tiếc cho y lại yếu mạng

Trầm chưởng môn lại nhún vai:

- Nếu y không chết, sự thế sẽ như thế nào vị tất đúng như lời Bang chủ Cái Bang vừa nói! Đã nặng mang huyết hải thâm thù có mấy ai đủ sáng suốt để nhận định thân thù, phân biệt hắc bạch? Cứ như lần y quyết lấy mạng Gia Cát

Bang chủ thì rõ, y đâu nghĩ, đâu biết độ đó Gia Cát Bang chủ không có mặt lúc phụ thân y đột tử?

Bang chủ Cái Bang mỉm cười:

- Lúc mõ tiếp xúc y, có hỏi y chuyện này thì nghe y giải thích! Y chỉ làm như thế thôi, chứ thật tâm nào muốn gây phương hại cho mõ! Kỳ thực đó chỉ là lời nhần gỏi của y.

Diệt Tình Sư thái lo lắng:

- Y nhần như thế nào, nhần cho ai?

Bang chủ Cái Bang nghiêm giọng:

- Y nhần cho những ai cần bị nhần, rằng đó sẽ là kết quả tất yếu đối với những ai từng dự mưu hãm hại phụ thân y!

Trầm chưởng môn bật cười:

- Một lời nhần vô phương thực hiện! Có chẳng, y phải đợi đến kiếp sau đi? Ha... Ha...

Bang chủ Cái Bang cau mặt:

- Trầm Chưởng môn muốn ám chỉ điều gì? Dường như Trầm Chưởng môn rất hài lòng khi hay tin y đã chết?

- Nào phải chỉ có chưởng môn Hoá Sơn phái hài lòng? Ta cũng vậy, bổn cung chủ cũng hài lòng vậy! Ha... Ha....

Khả Thế Phương giật mình kêu lên:

- Cung chủ Thần Bí Cung?

Trầm chưởng môn hô hoán:

- Lời chưởng môn Nga My phái nói thật chẳng sai! Tư thông với địch là Bang chủ cái bang, đưa Thần Bí Cung đến đây là Khả Thế phương, Bang chủ Tỏa Lông Bang!

Bang chủ Cái Bang, Bang chủ Tỏa Long Bang chưa kịp có bất kỳ phản ứng gì trước lời đề quyết hàm ý kết tội của Chưởng môn Hoa Sơn phái thì thanh âm của Cung chủ Thần Bí Cung vang lên hầu như ngay bên cạnh:

- Đủ rồi, Trầm Kim Hoán! Khuất tất Trầm huynh bấy lâu nay, bổn cung chủ cảm thấy đủ rồi! Ngày hôm nay bao tâm huyết chúng ta đã bỏ ra cũng đến lúc thu lại thành quả! Chỉ còn một việc nữa thôi? Ha... Ha...

Vút!

Cùng lúc với sự xuất hiện quá ngang nhiên của Cung chủ Thần Bí Cung, Khả Thế Phương chợt quắc mắt nhìn Chuông môn Hoa Sơn phái:

- Trầm Kim Hoán! Hóa ra kẻ tư thông với địch, tên nội gián của Ẩn Nhẫn Môn là người?

Trầm Kim Hoán vội chuyển người, tiến nhanh về phía Cung chủ Thần Bí Cung vừa xuất hiện! Y trách:

- Sao Cung chủ lại...

Vẫn che kín diện mạo và vận y phục tuyền đen, Cung chủ Thần Bí Cung chợt đưa một tay đang giấu phía sau lưng về phía trước mắt nhìn Trầm Kim Hoán, sau đó nhìn Bang chủ Cái bang:

- Trầm huynh đừng vội trách. Còn các hạ, dám hỏi các hạ có nhận ra vật này?

Câu hỏi là câu hỏi dành cho Bang chủ Cái bang nhưng ai ai cũng nhìn thấy vật do Cung chủ Thần Bí Cung vừa đưa ra nên hầu như ai ai cũng lên tiếng kêu lên, chỉ bản thân Bang chủ Cái Bang thì không thể thốt lên bất kỳ lời nào!

Họ kêu, họ hoảng sợ, họ thất kinh và họ nghi hoặc khôn xiết:

- Là thủ cấp của Bang chủ Cái Bang?

- Sao Gia Cát Bang chủ lại...

- Không đúng! Bang chủ Cái Bang đang đứng ở đây, vẫn còn sống sờ sờ đây....

- Nguy rồi! Một trong hai Bang chủ phải có một là giả!

- Không lẽ...

- A Di Đà Phật! Nếu thủ cấp kia là thật là của Bang chủ Cái Bang thật.

- Vô lượng thọ phật! Thần Bí Cung quỷ kế đa đoan, chư vị chớ vội để vị lung lạc.

Riêng Khả Thế Phương thì găm lên, quyết hỏi cho ra lẽ, nhất là thấy Bang chủ Cái Bang - người còn sống - vẫn chưa mảy may lên tiếng:

- Thế là thế nào, Gia Cát Bang chủ. Thủ cấp kia là thật hay là giả? Nếu là giả, tại sao...

Bang chủ Cái Bang chợt danh giọng, phẫn nộ ngắt lời Khả Thế Phương, mắt

tóe hung quang nhìn Cung chủ Cung Thần Bí:

- Đó là thật, đủ chưa? Còn tôn giá, giỏi lắm, để đuổi kịp và lấy được mạng Đệ nhất thần hành, ắt không chỉ một mình tôn giá thực hiện nổi việc này?

Nghe thế, những nhân vật từng là Ẩn Nhẫn Môn lập tức kinh hãi đứng lùi xa nhân vật giả dạng Bang chủ Cái Bang! Họ đứng thành thế chân vạc, hoang mang hoảng sợ nhìn hai đỉnh còn lại của chân vạc là hai nhân vật đều thần bí như nhau đang tranh nhau từng mẩu đối thoại một, hơn thua từng câu chất vấn.

Cung chủ Thần Bí Cung hỏi thay vì đáp lại:

- Các hạ thật sự là ai? Là Lệnh chủ Lệnh Nhiếp Hồn?

Giả Bang chủ Cái Bang hỏi ngược lại:

- Vẫn quen thói đưa người tâm phúc tiềm phục vào các phái, tôn giá nhờ đó đưa được Gia Cát Bang chủ vào tử địa?

- Nhiếp Hồn Lệnh không chỉ nhắm riêng vào bốn cung, các hạ là người hà phương hà xứ, phải chăng muốn cùng bốn cung. chủ tranh nhau mưu đồ độc bá võ lâm?

Giả Bang chủ Cái Bang chột chớp mắt:

- Có lẽ mõ và tôn giá phải dùng võ học để phân thắng bại. Hãy khoan nói đến chuyện độc bá võ lâm.

Cung chủ Thần Bí Cung cười cao ngạo:

- Bốn Cung chủ chỉ sợ các hạ không dám thôi! Vả lại bốn cung chủ vẫn muốn đòi lại công bằng cho Tứ Sát và Trung Nguyên Nhất Kiếm! Động thủ đi! Ha.... ha.....

Thật nhanh, giả Bang chủ Cái Bang bật lao vào Cung chủ

Thần Bí Cung:

- Tiếp chiêu!

Vút!

Vù...

Cung chủ Thần Bí Cung cũng lập tức rùn người thủ bộ:

- Hay lắm? Vậy thì...

Chỉ mới nói đến đây, Cung chủ Thần Bí Cung vụt đổi giọng, quát một tiếng thật to để đề tỉnh Trầm Kim hoán:

- Cẩn trọng kìa, Trầm huỳnh.

Cũng lúc đó Trầm Kim Hoán kịp nhìn thấy từ tả thủ của giả Bang chủ Cái Bang đang bật lóe lên một tia kim quang!

Trầm Kim Hoán vội lùi và gào:

- Lão thất phu nguoi...

Phập!

Xuất kỳ bất ý, giả Bang chủ Cái Bang bằng một động tác nhanh đến không tưởng, vung tả kiếm cắm phập vào tâm thất Trầm Kim Hoán.

Cung chủ Thần Bí Cung cuộn cuộn xông đến:

- Người thật vô sỉ! Nạp mạng!

Vù...

Giả Bang chủ Cái Bang đạo người và lệ làng thu tả kiếm về.

Vút!

Ngõ sắp bị ngọn tả kiếm đó tấn công, Cung chủ Thần Bí Cung lập tức có một sát na khựng lại.

Vậy là đủ cho tả kiếm kia thực hiện nốt phần việc cuối cùng.

Véo... Phập!

Và mọi người đều nhìn thấy hữu thủ của giả Bang chủ Cái Bang đang nâng cao thủ cấp của Trầm Kim Hoán.

Kẻ giả giạng cười sằng sặc:

- Ta đâu chỉ nợ hai mạng Tú Sát và Trung Nguyên Nhất Kiếm! Thêm một mạng nữa đây. Và mạng này là dành cho Bang chủ Cái Bang Gia Cát Vân đã vì ta mà uống tử? Ha... Ha...

Và kẻ giả dạng cuồng nổ ném thủ cấp của họ Trầm vào Cung chủ Thần Bí Cung.

Vụt!

Mắt toé hàn quang lạnh lẽo, Cung chủ Thần Bí Cung sau một thoáng sơ sẩy, tạo thành tai họa thảm khốc, giờ ăn miếng trả miếng bằng cách tung mạnh thủ cấp Gia Cát Bang chủ lên cao hướng vào vách đá cách đó không xa.

Cùng với động tác này lão quát:

- Hiện thân đi! Đã đến lúc bốn cung thu thập các phái. Ai thuận thì sống, ai chống lại giết.

Vút!

Kẻ giả dạng phát hiện ý đồ định phá hoại chút di thể còn lại của Bang chủ Cái Bang - thủ cấp nọ sẽ bị vỡ nát nếu bị va vào vách đá - đang do Cung chủ Thần Bí Cung thực hiện, vội bật tung người, lao theo bằng khinh thân pháp tuyệt phàm.

Vút!

Với khinh thân pháp đó, trước khi thủ cấp của Gia Cát Bang chủ va vào vách đá, kẻ giả dạng đã nhẹ nhàng giữ lại!

Chính lúc này từ vách đá đó, trên có, dưới có, tả có, hữu có, đồng loạt có hơn mười bóng nhân ảnh xuất hiện! Đó là những Hắc y nhân có thân thủ vào hàng đại cao thủ!

Họ lao túa vào kẻ giả dạng và tha hồ quát tháo, tha hồ tung kình:

- Nhiếp Hồn Lệnh gì người?_ Ha... Ha...

- Người bị sa bẫy rồi! Ha... ha...

- Nhất trụ sao thể kình thiên? Ha... Ha...

(Một cột không thể chống trời...)

- Vậy là không còn ai dám đối đầu với bốn cung! Ha... Ha...

Trong loạt hô hoán và cười vang dậy này có một người cố ý cười to hơn cả! Đó là kẻ giả dạng Bang chủ Cái Bang.

Dù bị lâm vào cảnh Thiên la địa võng nhưng kẻ giả dạng vẫn thản nhiên cười thật to:

- Sao lại đánh giá bốn Lệnh chủ thấp như vậy? Chưa đâu, bốn Lệnh chủ chưa phải sa bẫy sớm thế đâu! Ha...Ha...

Và bằng khinh thân pháp trên cả mức thượng thừa, kẻ giả dạng đột nhiên lẳng không, tự làm cho thân hình bay bốc lên cao, cao hơn phương vị lúc nãy những hai trượng

Vút!

Vậy là toàn bộ những loạt kình do những Hắc y nhân kia định phủ trùm đều bị hút vào khoảng không, một mưu kế, một trận tập kích hoàn toàn đại bại.

Cung chủ Thần Bí Cung cũng phải khinh tâm khi kêu lên:

- Ngự Khí Phi Hành! Người thật sự là ai? Bản lãnh này...? Ôi chao! Tam sát, Lục Sát, Đại hữu! Mau cẩn trọng!

Cung chủ Thần Bí Cung vụt đổi giọng, khiến thanh âm trở nên cấp bách tột cùng.

Đó là lúc kẻ giả dạng từ bên trên vụt trầm người xuống.

Và với thanh kiếm vừa chuyển qua hữu thủ - Thủ cấp kia đang được tả thủ nâng cao - kẻ giả dạng chợt làm cho hữu kiếm chớp động, chiếu xạ vào lỗ hắc y nhân.

Véo... Véo...

Nghe tiếng Cung thủ Thần Bí Cung quá ư cấp bách, những Hắc y nhân biết nguy nên vội có những phản ứng.

Người thì cố trầm xuống thật nhanh, người khác thì cố dịch chuyển qua hai phía tả hữu! Có kẻ nhanh trí hơn thì quơ tay chạm vào đồng bọn để vừa đẩy đồng bọn qua một bên, nhân đó mượn lực tự làm cho bản thân bay về phía ngược lại! Nhưng vẫn có những kẻ hoặc do sự tự phụ thân thủ cao cường, hoặc quá khẩn trương nên chỉ biết phản ứng theo bản năng. Những kẻ này vì biết đang bị đối phương uy hiếp từ bên trên, vội ngược mắt nhìn lên và vung tay hất kinh kháng cự!

Đó là những kẻ xấu số!

Hậu pháp chỉ có thể chế nhân nếu bản lãnh của kẻ phát chiêu sau cao minh hơn kẻ phát chiêu trước!

Kiểm phong và chuồng kinh chạm nhau.

Ầm! Ầm!

Choang! Choang!

Dư kinh xuất hiện, đang lúc này, trong số bốn Hắc y nhân vừa phát kinh kháng cự vì đủ khôn ngoan ranh mãnh nên kịp nương theo chấn kinh để bay tạt qua một bên!

Ba Hắc y nhân còn lại chỉ còn biết kêu rú khi phát hiện sau loạt chạm kinh, kẻ giả dạng vẫn ngang nhiên tiếp tục đẩy kiếm quang đè xuống.

- Ôi chao! Kiếm pháp tuyệt luân!

- Nguy tai! Mạng của ta hỏng mất!

- Nội lực của người... nội lực của người... oa!

Kẻ giả dạng hạ thân xuống, hữu thu kiếm buông lỏng:

- Thêm ba mạng nữa cũng dành cho Bang chủ Cái Bang! Nhưng dường như chưa đủ nếu...

Cung chủ Thần Bí Cung bật lao đến:

- Súc sinh? C... h...ế...t!

Vù...

Ào...

Kẻ giả dạng nâng cao thanh kiếm:

- Nay phát lệnh Nhiếp Hồn! Thần Bí Cung thọ tử! Ai là Thần Bí Cung phải chết. Tiêu diệt Thần Bí cung! A... a...

Vừa bật thét như tiếng xé trời, kẻ giả dạng vừa phát lệnh, Nhiếp Hồn liền bật lao vào Cung chủ Thần Bí Cung:

- A... a...

Véo! Véo!

Ầm! Ầm! Ầm!

Những tiếng chấn kinh thiên động địa vang lên nhưng vẫn không át nổi tiếng kêu xé trời vẫn do Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh tiếp tục phát ra:

- A... a...

Véo! véo!

Cung chủ Thần Bí Cung như không chịu kém, cũng gầm vang:

- C... h...ế...t! C...h...ế...t

- Ào! Ào!

Ầm? Ầm! Ầm!

Dù muốn dù không, khí thế của Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh cũng lây lan sang những nhân vật từng là Ẩn Nhãn Môn.

Họ chủ động lao vào những Hắc y nhân đều là thuộc hạ, môn nhân hoặc tâm phúc của Thần Bí Cung Chủ:

- Tận diệt Thần Bí Cung!

- Đã đến lúc Thần Bí Cung thọ tử.

- Hử? Phách Không Chuổng? Đại Hữu quả nhiên là người Thần Bí Cung! Phải chết.

Những Hắc y nhân cũng không cần gì che đậy, bao nhiêu tuyệt kỹ thành danh đều được họ vận dụng bằng hết! Qua đó cho thấy họ nếu không là lão Đại Hữu trong võ lâm Tứ Hữu thì cũng là Giang Hồ Thất Sát bấy lâu nay đã bị Cung chủ Thần Bí Cung thu phục. Hơn thế nữa, điều đáng ngạc nhiên hơn hết lại được Chí Nhân Đại sư phát giác qua tiếng niệm phật cơ hồ lạc giọng:

- Là phương trượng đó ư? A di đà phật!

Thanh âm của chí Chí Thiện vang lên rõ mồn một:

- Chí Nhân! Định đối đầu với ta thật ư? Định đừng quên ta là phương trượng! Đỡ!

Ầm! Ầm!

Mẫu đối thoại của huynh đệ phương trượng Thiếu Lâm phái bỗng bị tràng cười đắc ý của Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh che át đi, cắt ngang đi:

- Tuyệt Mệnh Sa? Ha... Ha...? Dùng Tuyệt Mệnh Sa với ta là sai rồi! Hãy nạp mạng! A... a....

Cung chủ Thần Bí Cung hoàn toàn bất ngờ:

- Người không sợ độc! Kể cả Tuyệt Mệnh Sa? Ta...! Đỡ!

Vù! Vù..!

Ầm! Ầm! Ầm!

Bỗng có tiếng Cung chủ Thần Bí Cung gầm quát:

- Người chạy đi đâu? Đỡ!

Ào! Ào!

Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh gầm trả:

- Quỷ Ấn Tu La ư? Vậy thì xem đây!

Viu... Viu...

- Kiếm khí? Người luyện được kiếm khí?

Ầm! Ầm!

Đang giao đấu một cách miến cưỡng, Chí Nhân đại sư bỗng nghe một thanh âm nho như tiếng muỗi kêu nói như rót vào tai:

"Đại sư định nhân nhượng đến lúc nào? Hay Đại sư không đủ lực?? Để đáp tạ âm truyền Dịch Cân Kinh, tại hạ có khẩu quyết này dành cho Đại sư..."

Nếu không bị sư huynh Chí Thiện vây áp có lẽ Chí Nhân phải phát hoảng kêu lên. Vì Đại sư không thể không nhận ra chủ nhân của chuỗi thanh âm nhỏ xíu kia là ai? Vì nhận ra, vì biết nhân vật đó phải có nội lực đạt mức ngũ khí triều nguyên, Tam Hoa tụ đỉnh mới có thể vận dụng bí pháp truyền âm nhập mật nên Đại sư không thể không tin vào những lời do nhân vật đó đang nói vào tai!

Sau cùng, vì đã tin, đã thấu triệt, Chí Nhân Đại sư vụt cất cao giọng phát thoại:

- Đa tạ đã chỉ điểm. Đa tạ đã thức ngộ! Bản tăng rõ rồi, hiểu rồi!

Chí Thiện kinh ngạc:

- Ta chỉ điểm gì người, thức ngộ gì người? Chí Nhân! Người hóa cuồng rồi sao?

Chí Nhân đưa mắt thương hại nhìn Chí Thiện:

- Nếu phương trượng vẫn mê muội, vẫn để hạng ác ma lung lạc đệ đành thay mặt Tổ sư thức tỉnh sư huynh! A Di Đà Phật!

Và Chí Nhân nhẹ nhàng phát một tia chỉ kinh.

Viu...

Chí Thiện vụt quắc mắt:

- Giỏi! Chí Nhân người sao dám lên ta, tự luyện Phật Công Niên Hoa Chỉ? Người thật đáng trị tội! Đỡ!

Vù... Âm!

Chí Nhân bình thủ, lại dùng ánh mắt thương hại nhìn sư huynh Chí Thiện:

- Đệ không lên luyện và đó cũng không là Phật Công Niên hoa Chỉ. Mà đó là di học Uy Phong Chỉ Công. Xem lại đây!

Viu...

Chí Thiện thất kinh:

- Quyển phạn kinh của ta ra..., công phu Uy Phong của người...

Đúng lúc này, Chí Thiện càng thêm thất kinh khi nghe tràng cười lồng lộng của Bang chủ Tỏa Long Bang vang lên:

- Hóa ra là vậy! Ta đâu ngờ câu kinh văn đó lại phải hiểu như thế? Lão Đại

Hữu à! Có lẽ lão phải ném lại Khốn Long Tuyệt Mệnh Trảo của ta lần nữa vậy! Ha... Ha...

Câu kinh văn nào Khả Thế Phương bỗng dưng nhắc đến? Là câu kinh văn ở Uy Phong Cổ Tự ư? Nhưng họ Khả nhắc để làm gì, đề cập làm gì? Sao không đề lúc khác mà phải đợi đến tận lúc này Bang chủ Tỏa Long Bang mới nhắc, mới đề cập Chí Thiện càng nghĩ càng hoang mang. Vậy là sau Chí Nhân, vô hình chung có thêm một nhân vật nữa là Khả Bang chủ ngay lúc này vô tình đề cập đến công phu Uy Phong...

Cung chủ Thần Bí Cung bỗng găm lên, làm đứt mạch suy nghĩ của Chí Thiện:

- Người cứ chạy mãi thế sao? Thử xem lần này người chạy đi đâu? Đỡ!

Vù...

Ào...

Chí Thiện vừa phát chiêu giao đấu với Chí Nhân vừa lén đưa mắt nhìn! Và Chí Thiện thấy kẻ giả dạng Bang chủ Cái bang thủy chung vẫn giao đấu với Cung chủ Thần Bí Cung bằng một tay một kiếm do tay còn lại vẫn cầm, vẫn giữ thủ cấp của Bang chủ Cái Bang thật.

Kẻ đang giả dạng cười mỉa mai:

- Ngoài Quỷ Ấn Tu La, ngoài Càn Khôn Chỉ Pháp, tôn giá đâu còn công phu gì đáng giá cho bốn Lệnh chủ giao đấu? Hay tôn giá đã chán sống, định nhờ bốn Lệnh chủ mau mau Nhiếp Hồn hộ? Vậy thì đỡ!

Viu...

Kiểm khí?? Chí Thiện dao động. Lệnh chủ Nhiếp Hồn

Lệnh quả nhiên có thừa nội lực để phát xạ kiếm khí từ đầu

nơi mũi kiếm làm cho khoảng cách giữa Cung chủ Thần Bí

Cung và Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh thủy chung vẫn không thay đổi.

Ầm! Ầm!

Và cứ thế, Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh cứ lùi, cứ chạy quanh, mặc cho Cung chủ Thần Bí Cung vì phần hận tha hồ bám đuổi.

- Chạy đi đâu? Đỡ!

Ầm! Ầm!

Công phu của Chí Nhân càng lúc càng tiến triển thấy rõ, khiến Chí Thiện phải toàn tâm toàn ý giao đấu, không còn thời gian để dõi nhìn hành vi kỳ quái của Lệnh chủ Lệnh Nhiếp Hồn!

Tuy vậy thi thoảng Chí Thiện lại một lần giật mình!

Đó là những lúc đột nhiên có tiếng người kêu lên. Và không nhiều thì ít, những tiếng kêu này tỏ ra mừng rỡ, vô tình hay hữu ý đề cập đến hai chữ Uy Phong.

Như lúc này chẳng hạn, Chí Thiện phải giật mình khi nghe một nhân vật như Diệt Tình Sư thái vì không kềm nén nổi đã phải buột miệng kêu:

- Nam mô a di đà phật! Nam mô...! Bần ni thật đa tạ, muôn vàn đa tạ? Ấn Quang kiếm pháp của tề phái vậy là tăng thêm một phần uy lực! Kinh văn Uy Phong quả lợi hại!

Tiếp đó, đối thủ của Diệt Tình Sư thái vụt kêu hoảng:

- Mụ ni này hóa cuồng rồi ư? Tự dừng lắm lắm, tự dừng...! Ôi chao! Đây là kiếm pháp gì vậy? Úy! Lợi hại quá! Kiếm pháp của mụ sao bỗng dừng... ối...

Chí Thiện như mơ hồ nhận ra nguyên nhân khiến có những diễn biến kỳ lạ này!

Nhưng đang ngẫm nghĩ, quyết nghĩ cho thấu đáo, nghĩ thật cặn kẽ, Chí Thiện đột nhiên nghe Chí Nhân dùng công phu Sư Tử Hống dồn vào câu phật hiệu:

- A...di... đà... phật! Sư huynh vẫn chưa chịu thức tỉnh ư? Đệ đâu thể nhân nhượng mãi, chờ đợi mãi? Đắc tội!

Và Chí Nhân tăng cao áp lực.

Vù...

Mạch suy nghĩ của Chí Thiện đương nhiên bị gián đoạn! Và Chí Thiện gầm vang:

- Lạ Hán Tam Thập Lục Thức, đây là tuyệt thức vô cùng! Chí Nhân người thức ngộ tuyệt kỹ từ lúc nào? Hừ! Đỡ!

Ầm!

Chí Thiện loạng choạng.

Đúng lúc đó Cung chủ Thấn Bí Cung cũng vừa loạng choạng vừa dùng tay hữu đè vào bờ vai tả đã nhuộm huyết:

- Uy Phong Kiếm Pháp thượng thừa? Người chính là...

Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh gầm vang:

Chớ lảm lời! Nạp mạng!

Véo...! Véo...!

Kiểm phong tuy có rú rít nhưng không hiểu sau đó lại không có tiếng chạm kình!

Trái lại, giờ đến lượt Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh ngang nhiên quát hỏi:

- Chạy đi đâu cho thoát! Đỡ!

Chí Thiện kinh nghi, cố đưa mắt lướt nhìn! Và đúng vào lúc Chí Thiện nhìn thấy Cung chủ Thần Bí Cung quả nhiên đang bị Lệnh chủ Nhiếp Hồn Lệnh truy đuổi thì cũng là lúc Chí Thiện nghe Chí Nhân cất tiếng nạt vang:

- Sư huynh còn chờ gì nữa chưa thúc thủ?

Thế là...

Bùng!

Chí Thiện ôm ngực lão đảo:

- Hự!

Chí Nhân như mãnh hổ vồ mồi, lạng lẽ chộp vào người Chí Thiện:

- Hãy theo đệ về chịu tội trước di lệnh Tổ sư!

Chí Thiện hoàn toàn thúc thủ và mắt bỗng lóe lên tia tinh quang cuối cùng:

- Người nhẫn tâm phế bỏ võ công ta như thế sao? Hự!

Không hện mà đồng, những Hắc y nhân kia lần lượt gặp tai họa, có bằng và có hơn tình cảnh của Chí Thiện Thiếu Lâm.

- A...a...

- Hự!

- Sao dám phế bỏ võ công ta? Hự!

- Oa!

Trận chiến tan dần, lắng dần, để sau đó có người lần đầu tiên sức tĩnh lên tiếng hỏi:

- Có người vừa chỉ điểm võ học cho Khả mỗ!? Ai vậy?

Một người hỏi thì nhiều người cũng hỏi:

- Ai vừa chỉ điểm võ học thượng thừa?!

Và dĩ nhiên không ai có thể đáp ngoại trừ những câu nghi vấn cứ tồn tại...

----o0o----